

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Θ'

ΤΡΙΤΗ 17 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1931

ΑΡΙΘ. 46

Ο ΥΠΕΡΤΑΤΟΣ ΔΥΝΑΣΤΗΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

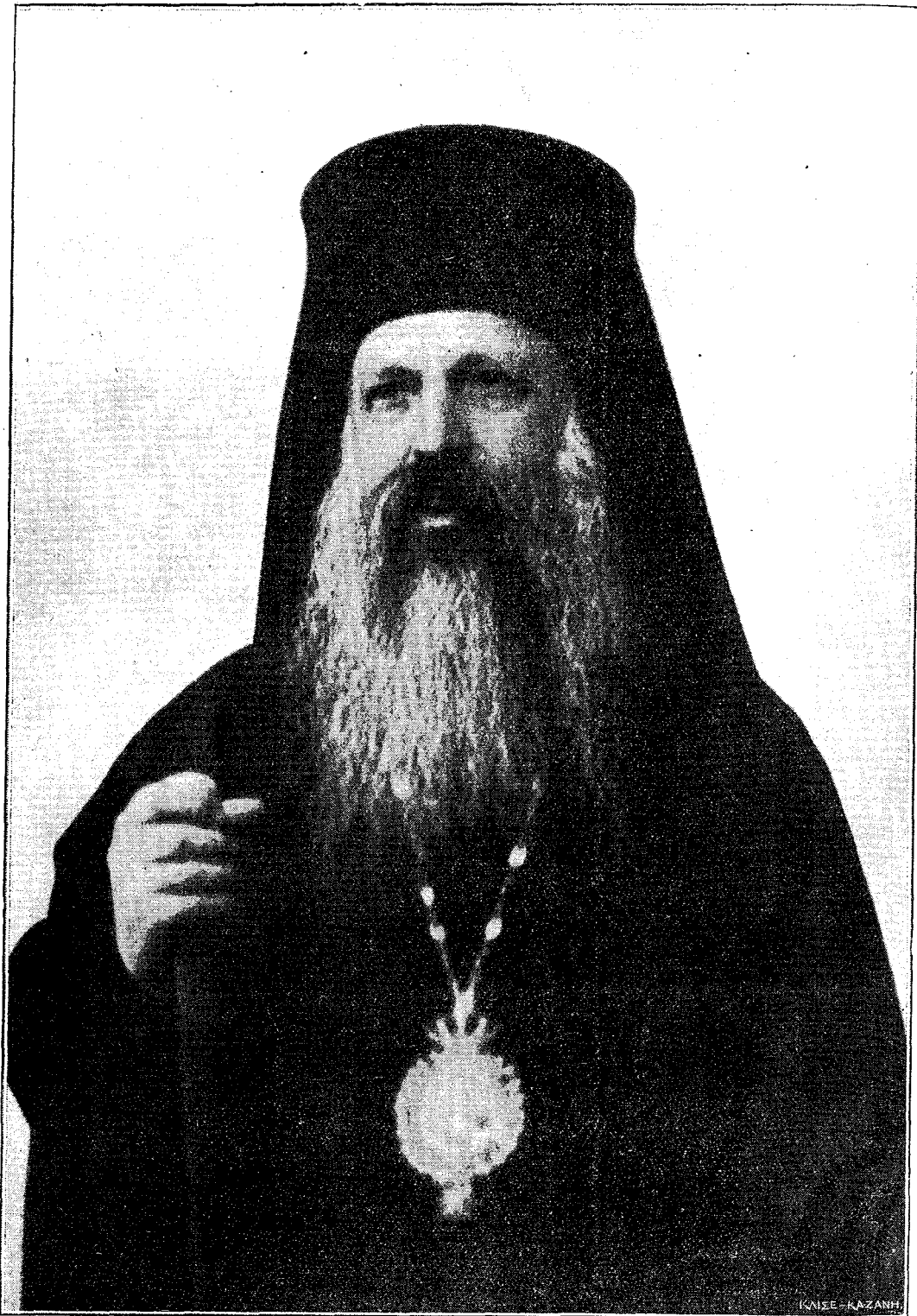
Τῇ 11ῃ πρωϊνῇ τῆς παρελθούσης Τετάρτης ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ «Παρνασσού» ἡ Ἑλλάς ὁλόκληρος, ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον, εἶχε τεταμένον τὸ οὖς ἵνα ἀκούσῃ τὴν ὠραίαν ἐκείνην καὶ ἀπὸ δεκαετηρίδων τόσον γνώριμον φωνὴν τῆς Κύπρου, ἡ ὁποία ζητεῖ παρὰ τῶν γητῶν δυναστῶν δικαιοσύνην καὶ ἐλευθερίαν. Ἡ ψυχὴ τῆς ἑλληνικῆς μεγαλονήσου ἐψήφισε ψήφισμα ἐνιαῖον καὶ ὁμόγνωμον πληρεξουσιοδοτοῦν τὸν πρωθυεράρχην καὶ τοὺς ἄλλους λαϊκοὺς ἀντιπροσώπους νὰ διαβιβάσωσιν αὐτὸ πρὸς τὴν Α. Βρετανικὴν Μεγαλειότητα ἀφοῦ πρότερον εἶχε δοξολογηθῆ «ὁ ὑπέρτατος Κριτὴς καὶ Δυνάστης τοῦ κόσμου» κατὰ τὴν εὔσημον ἡμέραν τῆς ὑπὸ τοῦ αἰοδίου ἐκείνου ἱεράρχου τῶν Παλαιῶν Πατρῶν ὑψώσεως τῆς ἐθνικῆς σημαίας τῆς ἐθνεγεργίας τοῦ Γένους εἰς τὴν θεόδοτον ἐλευθερίαν.

Ὅταν ἠνοιχθῆ ἡ Κυπριακὴ Ἐθνικὴ Βίβλος καὶ ἀπὸ τῶν δέλτων τῆς ἀνεδίδοτο «πρὸς τὸν Θεὸν καὶ πρὸς τὸν κόσμον» ἡ φωνὴ τῆς μεγαλονήσου διαμαρτυρομένης ὅτι «ἡ ἑλληνικὴ αὕτη νῆσος δικαίωματι τοῦ ἰσχυροῦ κρατεῖται μακρὰν τῶν μητριῶν ἀγκαλιῶν» καὶ ζητούσης δικαιοσύνην καὶ διακηρυττούσης «τὴν ἀσάλευτον, ἀκλόνητον καὶ ὁμόφωνον» γνώμην τῆς ἐνώσεως μετὰ τῆς ἐλευθέρως ἑλληνικῆς πατρίδος «συμφώνως μὲ πᾶσαν ἀρχήν, τὸ δίκαιον καὶ τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν συνειδήσεως», — ἐφ' ὅσον ἐλάλει ἡ Κύπρος ἀγωνιώδης τοὺς πόνους τῆς ἀπὸ τῶν σελίδων τῆς μεγάλῃς Βίβλου τῆς, πάντα τῆς ἑλληνικῆς δημοκρατίας τὰ ἑκατομμύρια τῶν Ἑλλήνων συνείχον τὴν ἀναπνοὴν καὶ εἰσίγησε πᾶσα γλῶσσα ἑλληνικὴ καὶ πᾶσα κίνησις ἀνεστάλη διὰ νὰ ἀκούσῃ πῶς ἀνέρχεται «πρὸς τὸν Ὑπέρτατον Δυνάστην τοῦ κόσμου» ἡ δέησις τοῦ ὀρθοδόξου ἐκείνου λαοῦ. Καὶ ἡ ζωντανὴ αὕτη Βίβλος ἐκραύγαζε ζητούσα δικαιοσύνην κατ' αὐτὴν ἐκείνην τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν εἰς τὴν ὑψηλὸν ὄλην ἐωρτάζετο μετ' ἀνακουφίσεως ἡ ἐπέτειος τῆς ἀνακωχῆς, ἐπὶ τῇ λήξει τοῦ μεγάλου

πολέμου, ὅστις καὶ ἐκηρύχθη καὶ καθ' ὄλην τὴν μακρὰν του διάρκειαν πλατυστόμως ἐβόα πανταχόθεν ὅτι αἱ ἀνθρώπινα ἑκατόμβαι ἐθυσιάζοντο ὑπὲρ τῶν μεγάλων ἀρχῶν τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς δικαιοσύνης.

Ὁ ἄνθρωπος ἔχει ἀξίαν, εἶνε πράγματι ὁ ἄνθρωπος τῶν χειρῶν τοῦ Δημιουργοῦ μόνον εἶναι καὶ ἐφ' ὅσον εἶνε ἐλεύθερος. Ὁλόκληρον τοῦ Χριστοῦ τὸ ἔργον οὐδὲν ἄλλο εἶνε ἢ ἐλευθέρωσις, διὰ τοῦτο δ' ἡ ἔννοια τῆς ἐλευθερίας ὡς εἰδικῆς τῶν ὁπαδῶν τοῦ Χριστοῦ κλήσεως ταυτίζεται ὑπὸ τοῦ Ἀδελφοθέου πρὸς τὴν ἔννοιαν τοῦ «τελείου νόμου» (Ἰακ. α' 25), ὑφ' ὃν καὶ μόνον εἶνε δυνατὴ ἡ τοῦ ἀνθρώπου τελείωσις. Ἡ ἔννοια τῆς δουλείας εἶνε ταυτόσημος πρὸς τὴν ἔννοιαν τοῦ ζυγοῦ (Γαλ. ε' 1) καὶ ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν «ἐλευθερίαν τῆς δόξης» καλεῖται «δουλεία φθορᾶς» (Ρωμ. η' 21). Τούτου ἕνεκα ἡ ἐλευθερία εἶνε τῶν ἀγαθῶν τὸ μέγιστον, μόνον δὲ ἡ τοιαύτη περὶ αὐτῆς συνείδησις ἐξηγεῖ τὰ ἄπειρα πρὸ τοῦ βωμοῦ τῆς ὀλοκαυτώματα ὧν γέμει ἡ ἱστορία. Ἀλλὰ δὲν εἶνε κατώτερον τοῦ ἰδανικοῦ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς δικαιοσύνης τὸ ἰδεῶδες. Ὁ ἄνθρωπος «διψᾷ τὴν δικαιοσύνην» (Ματθ. ε' 6) διότι εἶνε «δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ» (Ρωμ. ι' 3), ὁ δὲ Κύριος ὅταν ἔλθῃ τὸ δεῦτερον ἐλέγξει τὸν κόσμον καὶ «περὶ δικαιοσύνης» (Ἰω. ις' 8), ὡς αὐτὸς οὗτος προειδοποίησε. Διὰ τοῦτο μετὰ τῆς καρτερίας καὶ τῆς αὐτοθυσίας προσήνεγκαν τὴν ζωὴν τῶν ἑκατομμύρια ἀνθρώπων, ἵνα ἡ ἀνθρωπότης, πᾶσα δουλεύουσα ἀνθρωπότης ἀναπνεύσῃ τὴν ζείδωρον τῆς ἐλευθερίας αὐρὰν καὶ ἀπολαύσῃ τὴν δικαιοσύνην.

Ταύτην τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν δικαιοσύνην ἐκλιπαρεῖ ὁ λαὸς τῆς Κύπρου παρὰ τῆς κρατούσης αὐτὴν κοσμικῆς δυνάμεως, οἰαδήποτε δὲ καὶ ὁσαδήποτε καὶ ἐπιπροσδοῦσιν ἐμπόδια ὁ φιλοδίκαιος καὶ φιλελεύθερος ἀγγλικὸς λαὸς θὰ δυνηθῆ νὰ ἀντιληφθῆ τὴν φωνὴν τοῦ κυπριακοῦ πόνου «πρὸς τὸν ὑπέρτατον Κριτὴν καὶ Δυνάστην τοῦ κόσμου», τὸν μόνον Κύριον καὶ Ρυθμιστὴν τῶν τυγῶν τῶν λαῶν.

Ο ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

**ΤΑ ΟΝΟΜΑΣΤΗΡΙΑ
ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ
ΚΑΙ Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΥ ΑΥΤΟΥ ΙΩΒΙΛΙΟΥ**

Τῇ παρελθούσῃ Παρασκευῇ ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἢ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐπὶ τοῖς ὀνομασθητοῖς αὐτοῦ ἐτέλεσε τὴν θείαν λειτουργίαν ἐν συνιερούργιᾳ μετὰ τῶν σεβ. συνοδικῶν συνέδρων Φλωρίνης Χρυσοστόμου καὶ Ἀκαθαρνίας Κωνσταντίνου ἐν τῷ μητροπολιτικῷ ναῶ ἐν μέσῳ πυκνοτάτου ἐκκλησιασματος. Ἐν τῷ ἱερῷ Βήματι τὴν θείαν λειτουργίαν ἠγοοῦσαντο οἱ σεβ. συνοδικοί σύεδροι, ὁ παρὰ τῇ καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίᾳ Ἀποκρισιάρχιος τοῦ Οἴκου. Πατριαρχείου σεβ. μητροπ. Τραπεζοῦντος κ. Χρῦσανθος, οἱ ἐνταῦθα παρεπιδημοῦντες Ἰσράρχαι, ὁ Ἐξαρχος τοῦ Παν. Τάφου καὶ πλήθος κλήρου πληροῦντος ὀλόκληρον τὸ ἱερὸν Βῆμα. Κατὰ τὴν λειτουργίαν, τελεσθεῖσαν μετ' ἀστοκλασίας, ἔψαλλεν ἑμμελῶς χορὸς πολυάριθμος ἱεροψαλτῶν.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς θείας μυσταγωγίας ὁ Μακαρ. Ἀρχιεπίσκοπος, περιβεβλημένος τὸν ἱερὸν μανδύαν καὶ συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν σεβ. ἱεραρχῶν, τοῦ ἱεροῦ κλήρου καὶ πολλοῦ πλήθους ἀνῆλθεν εἰς τὸ μέγαρον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἐν τῷ προθαλάμῳ τῆς ὁποίας ἀνέμενον εἰς στίχους τὰ ὄρανα τοῦ Ἐκκλησ. Ὁρανοτροφείου καὶ τῶν Ἀσύλων Ἀγ. Ἀνδρέου καὶ Ἀγ. Σπυρίδωνος.

Ἄμα τῇ εἰς τὴν αἰθούσαν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς εἰσόδῳ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου ὁ πρῶτος τῇ τάξει συνοδικὸς σύεδρος σεβ. Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Γεννάδιος περιστοιχούμενος ὑπὸ τῶν σεβ. συνοδικῶν, τοῦ κλήρου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ πλήθους ἐπισήμων ἐπισκεπτῶν προσεφώνησεν ὡς ἑξῆς :

Μακαριώτατε,

Ἡ διπλῆ ἑορτῆ, τὴν ὁποίαν ἄγει σήμερον ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης, πληροῦ χάριτος καὶ ἀγαλλιᾶσεως καὶ ἡμᾶς τοὺς συγκροτοῦντας τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Παραστάντες ἐν τῷ ἱ. ναῶ κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν καὶ ἐνώσαντες τὰς εὐχὰς ἡμῶν ὑπὲρ ὑγείας καὶ μακροημερεύσεως τῆς Ὑ. Μακαριότητος, εὐλαβῶς παριστάμεθα καὶ ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ πρὸς ὑποβολὴν Αὐτῇ θερμῶν συγχαρητηρίων ἐξ ὀνόματος συμπάσης τῆς Ἑλλαδικῆς Ἱεραρχίας ἢ ἐκπρόσωπος διατελεῖ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος.

Μακαριώτατε! Ἄν ἡ ὀνομαστικὴ τῆς Ὑ. Μακαριότητος ἑορτῆ, κατ' ἔτος πανηγυριζομένη, συντελεῖ ἀπλῶς εἰς πανηγυρικὴν ἐκδήλωσιν τῶν πρὸς Αὐτὴν αἰσθημάτων ἀγάπης καὶ σεβασμοῦ κλήρου καὶ λαοῦ, ὁ εορτασμός ὅμως τῆς τριακονταπενταετοῦς ἐπιστημονικῆς καὶ συγγραφικῆς δράσεως Αὐτῆς ἀποτελεῖ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος ἱστορικὸν σταθμὸν, ἀξίον πάσης ἐξάρσεως. Ὀλίγιστοι τῶν κληρικῶν καθόλου τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας ἔχουν νὰ ἐπιδείξουν τόσον λιπαρὰν ἐπιστημονικὴν ἐργασίαν, τόσα σοφὰ συγγράμματα, ὅσα ἡ Ὑ. Μακαριότης, διὰ τὰ ὁποῖα καὶ ἐπαξίως Αὐτὴ ἐτιμήθη διὰ τοῦ ὑπάτου τῶν ἐπιστημῶν ἀξι-

ώματος, τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ. Ἀλλὰ καὶ ἡ ποιμαντορικὴ δράσις τῆς Ὑ. Μακαριότητος εἶνε οὐ σμικρὰ καὶ ἀξία πάσης τιμῆς καὶ ἐν ἄλλοις μὲν σπουδαίοις ζητήμασιν, ἰδίᾳ ὅμως ἐν τῷ κεφαλαίῳ τῆς ἐπὶ τῶν ἡμερῶν Αὐτῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ ἐπὶ αἰῶνα ἐπιζητούμενου κανονικοῦ Καταστατικοῦ τῆς Ἐκκλησίας Χάρτου, δι' ἃν, ὡς καὶ διὰ τὴν λοιπὴν ἐκκλησιαστικὴν νομοθεσίαν καὶ συναφῆ ἐργασίαν, δύναται καὶ ἡ σημερινὴ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος νὰ σεμνυνῆται· καὶ ἡ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. Ἐλευθερίου Βενιζέλου σεδαστῆ Κυβέρνησις νὰ καυχᾶται, καταστᾶσα ἀξία τῶν εὐλογιῶν τῆς Ἐκκλησίας.

Ζήθι, Μακαριώτατε, καὶ ὑπὸ τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ ἐξακλόουθι τὴν μὲν Ἐκκλησίαν τῆς μεγαλυνθείσης Ἑλλάδος εὐθαρσῶς πηδαιουχῶν καὶ δεξιῶς κατευθύνων εἰς λιμένα εὐδίων, τὸ δὲ λογικόν Σου ποίμνιον μετὰ στοργῆς καὶ αὐταπαρνήσεως ποιμαίνων καὶ ὀδηγῶν εἰς νομὰς σωτηρίους, πλουτίζων δὲ καὶ τὴν Θεολογικὴν ἐπιστήμην διὰ νέων σοφῶν μελετῶν καὶ συγγραμμάτων. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου εἴη μετὰ Σοῦ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς Σου. Ἀμήν.

Μεθ' ὃ ὁ παρὰ τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος Ἀποκρισιάρχιος τοῦ Οἴκου. Πατριαρχείου σεβ. Μητροπολίτης Τραπεζοῦντος κ. Χρῦσανθος προσεφώνησε τὴν Α. Μ. ἐκ προσώπου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας οὕτω :

Μακαριώτατε,

Ἡ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία δι' ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ Αὐτῆς ἀντιπροσώπου ἐν ἀγαλλιᾶσει μετέχει τῆς παρουσίας ἑορτῆς ἐν ἣ πρὸς τῇ ὀνομαστικῇ ἑορτῇ τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος πανηγυρίζεται καὶ ἡ τριακονταπενταετηρίς τῆς γονίμου συγγραφικῆς δράσεως Αὐτῆς.

Ὅπως τὰ ἔθνη οὕτω καὶ αἱ Ἐκκλησίαι τότε μόνον προάγονται, ὅταν οἱ σοφοὶ ἄρχωσιν ἢ οἱ ἄρχοντες φιλοσοφῶσι. Καὶ ὑπὸ τὴν ἐποψίν ταύτην ηἰτύχησεν ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος νὰ ἔχη τὸν σοφὸν ἱστοριοδίφην τῆς Ἐκκλησίας ἄμα καὶ κυβερνήτην καὶ ἀρχιτέκτονα, ὅστις πᾶσαν ὕλην καὶ τέχνην πλέκει καὶ ἀπεργάζεται τὴν ὠραιότατάν τῆς Ἐκκλησίας.

Κύριος ὁ Θεὸς χαρίζοιτο τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα τῇ Ἐκκλησίᾳ σφῶν ἐντιμὸν ὑγείᾳ, μακροημερεύοντα καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, πρὸς πλουσίαν πάντοτε συγγραφικὴν ἀπόδοσιν, ἀλλὰ καὶ πρὸς ποιμαντικὴν εὐθετον θηρία καὶ λύκους ἐλαύνουσαν καὶ εἰς νομὰς σωτηρίους τὰ πρόβατα καθοδηγούσαν.

Εἶτα ὁ σεβ. μητροπολίτης Χαλκίδος κ. Γρηγόριος ἐκ μέρους τοῦ Ὁργανισμοῦ Τ. Α. Κ. Ε. εἶπε τὰ ἑξῆς :

Μακαριώτατε Δέσποτα,

Εὐσεβάστως παρακαλῶ ἐκ μέρους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Τ. Α. Κ. Ε. νὰ δεχθῆτε τὰς ἐγκαρδιωτέρας τῶν εὐχῶν ἐπὶ τῇ διπλῇ ἑορτῇ τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος. Ἐπὶ σειράν ἐτών καὶ πρὸ τῆς εἰς Χάρτι ἀνόδου Ὑμῶν εἰς τὸν θρόνον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἠγωνίσθητε ὑπὲρ τῆς ἐξυψώσεως καὶ ὀλικῆς ἐνισχύσεως τοῦ Ἐφημεριακοῦ κλήρου Ἡδὴ διὰ τῶν ψηφισθέντων νόμων ἐτέθησαν αἱ βάσεις τοῦ μεγάλου

αὐτοῦ ἔργου. Εὐχόμεθα ὀλοφύχως ἐπὶ τῶν ἡμερῶν Σας νὰ ἴδῃτε καθ' ὅλα πραγματοποιούμενας τὰς ἐπ' ἀγαθῆς τῆς Ἐκκλησίας ἐλπίδας τοῦ Ἐφημεριακοῦ κλήρου. Τῆς Ὑμ. Μακαριότητος πολλὰ τὰ ἔτη.

Μετὰ ταῦτα ὁ ἔξαρχος τοῦ Παν. Τάφου πανοσ. ἀρχιμ. κ. Βενέδικτος προσεῖπεν ἐκ μέρους τῆς Μητροῦς τῶν Ἐκκλησιῶν τάδε :

Μακαριώτατε.

Δόξα τῷ Παναγᾷ Θεῷ, ὅτι ἐμοὶ ἔλαχεν ὁ τιμητικὸς κλήρος, ἵνα ἐπὶ τῷ σημερινῷ χαρμοσύνῳ γεγονότι τοῦ ἑορτασμοῦ τῶν ὀνομαστηρίων καὶ τοῦ ἐπιστημονικοῦ Ἰωβιλαίου τῆς Ὑμετέρας πεπνυμένης Κορυφῆς διεριμηνεύσω τὴν χαρὰν καὶ διαδιδάσω τὰς συγγραφεῖς εὐχὰς τῆς Ἀγιωτάτης Μητροῦς τῶν Ἐκκλησιῶν. Στρέψουσα ἡ Ἐκκλησία αὕτη τὸ βλέμμα αὐτῆς ἀπὸ τῆς νῦν περιστάσεως εἰς τὸ πρόσφατον καὶ ἀπώτερον παρελθόν, ἡδέως ἀναπολεῖ τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν περιέκλειεν Ὑμᾶς ἐν τοῖς κόλποις αὐτῆς καὶ οὐδόλως λησμονεῖ οὔτε τὸν ἐξαιρέτον ἀδελφόν, τὸν ἀφωσιωμένον ἐκτοτε ἐξακολουθητικῶς εἰς τὴν ἀγάπην τῆς γεραρᾶς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος, οὔτε τὸν σοφὸν αὐτῆς διδάσκαλον καὶ καθηγεμόνα, οὔτε τὸν χαλκέντερον συγγραφέα, τοῦ ὁποίου ἡ συγγραφικὴ δρᾶσις σχεδὸν ἀφετηρίαν εἶχε τὴν περίφημον ἐκείνην συγγραφὴν περὶ τῆς «Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων», πάντοτε δὲ περιστρέφετο ὡς περὶ ἄξονα περὶ τὸ σύνολον τῶν προβλημάτων, μεθ' ὧν εἶναι συνδεδεμένη καὶ συνυφασμένη τῆς Ἐκκλησίας ἐκείνης ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἱστορία τῶν Παναγιῶν Προσκυνημάτων.

Ὁ ἑορτασμὸς τῆς συμπεπληρωμένης τριακονταπενταετοῦς ἐπιστημονικῆς δράσεως τῆς Ὑμετέρας γεραρᾶς Μακαριότητος, θαυμάσια ἐκτιμωμένης οὐ μόνον ὑφ' ὀλοκλήρου τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Ὀρθοδόξου Χριστιανισμοῦ, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ σύμπαντος τοῦ διεθνοῦς χριστιανικοῦ ἐπιστημονικοῦ κόσμου τῆς Εὐρώπης καὶ τοῦ πέραν τοῦ Ἀτλαντικοῦ, γίνεται ὑπόθεσις ἰδιαίτερας χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως τῆς Πρεσβυγενοῦς τῆς Σιών Ἐκκλησίας, ἀφορμὴ δὲ ἐκδηλώσεως τῆς εὐγνωμοσύνης αὐτῆς πρὸς τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα δι' ὅσα διὰ τῶν συγγραμμάτων αὐτῆς ἐπετέλεσεν ἐπ' ἀγαθῶν καὶ στηρίξει τῶν ἐθνικῶν ἡμῶν δικαίων ἐπὶ τῆς ἱεραῆς καὶ τιμαλφούς ἐθνικῆς ἡμῶν παρακαταθήκης ἐν τοῖς Ἁγίοις Τόποις, ἀλλὰ καὶ καυχῆσεως δικαίας, διότι ἐκ τῶν κόλπων αὐτῆς προΐουσα ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης ἀπετέλεσε τὸν τηλαυγῆ φάρον, τοῦ ὁποίου αἱ φωτεινὰ ἀκτίνες καταυγάζουσι τῆς θεολογικῆς ἐπιστήμης τὸ σπερέωμα.

Τῆς Ὑμετέρας πεπνυμένης Κορυφῆς εἶψαν τὰ ἔτη ὡς πλείστα, ὕμνεῖν καὶ τρισόβια ἐπ' ἀγαθῶν καὶ εὐκλείας, συμπάσης τῆς Ὀρθοδοξίας.

Εἶτα ὁ Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ Γρηγόριος Παπαμιχαὴλ ἐπιδίδων τὸν ἐπιμελεῖα αὐτοῦ καταρτισθέντα καὶ ἐκδοθέντα ἐπὶ τῇ τριακοστῇ πέμπτῃ ἐπιστημονικῇ ἐπετηρίδι τῆς Α. Μ. τιμητικὸν Τόμον ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐναίσιμα» προσηγορέυσεν ὡς ἀκολούθως :

Μακαριώτατε Διδάσκαλε,

Ὅταν πρὸ ἔτους ἀκριβῶς ἀνεδεχόμεν τὴν πρωτοδου-

λίαν τῆς ἐκδόσεως τιμητικοῦ Τόμου πρὸς ἑορτασμόν τῆς τριακοστῆς πέμπτῃς ἐπετηρίδος τῆς ἐπιστημονικῆς δράσεως τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος, εἶχον τὴν βεβαιότητα ὅτι ἅμα τῷ ἀκούσματι τῆς εἰδήσεως ὁ παλαιὸς αὐτῆς μαθηταὶ καὶ συνάδελφοι καὶ φίλοι θὰ ἐσπούδαζον τίς πρῶτος νὰ εἰσφέρῃ τὴν πνευματικὴν συμβολὴν του, ἵνα διὰ τῶν λευκῶν τῆς εὐγνωμοσύνης, τῆς ἀγάπης καὶ τῆς τιμῆς μαρμάρων ἐγερεθῇ ὁ προσήκων θωμὸς εἰς τιμὴν τῆς τόσον γονίμως καὶ περιπόπως θεραπευθείσης ὑπὸ τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος θεολογικῆς γνώσεως καὶ τῆς δι' αὐτῆς προαγομένης μετὰ λόγου ἀρετῆς.

Ὅντως δὲ οὕτω καὶ ἐγένετο. Διότι ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης, ἐξ ἔρωτος πρὸς τὴν θεολογικὴν ἐπιστήμην εἰς χώραν ἀποδημήσας μακρὰν ἐκ νεότητος, ὡς τε φοιτητῆς ἐγένετο θεράπων τῶν ἱερῶν Μουσῶν καὶ τῶν σοφῶν ἑταῖρος καὶ τῶν βιβλίων ἀνεχυστῆς ἀνάματος, ὡς τε διδάσκαλος ἐν Ἱεροσολύμοις καὶ ἐν Ἀθήναις παρέσχες σεαυτὸν ὑπογραμμὸν ἀνυστάκτων σπουδῶν, λόγῳ καὶ γραφῇ μεταλαμπαδεύων τὴν ἱερὰν γνώσιν εἰς κτήσιν τῆς ἀληθείας καὶ εἰς ἐπίβασιν ἀρετῆς. Μάρτυς ἐγὼ τῶν πρώτων σου ἐπιστημονικῶν δημάτων, ἐθεώρουν τεθαμβημένος τὰ μεγάλα καὶ γοργὰ σου πνευματικὰ ἀνὰ τοὺς λειμῶνας τῆς Ἐπιστήμης ἄλματα, καὶ ὑπὸ τὸ ταπεινὸν μέλαν μαθητικὸν μου χλαμύδιον ἡ ψυχὴ μου διεσκοπεῖτο εἰ ἄρα γε ὑπάρχοιεν οἰωνοὶ ἀγαθοὶ καὶ διὰ τοὺς μαθητὰς διδασκάλων τοιούτων. Ὡς ὁ Παῦλος «παρὰ τοὺς πόδας Γαμαλιήλ», παρὰ τοὺς σοὺς πόδας κατὰ τὴν πεπαιδευμένην κατεκηλούμην τὰς ἀκοὰς ὑπὸ τοῦ εὐρου τῆς σῆς διδασκαλίας χειμάρρου, ὡς συνάδελφος δὲ μετὰ ταῦτα ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τοῦ Σταυροῦ, ὡς Διευθυντῆς τοῦ «Ἐκκλησ. Φάρου» καὶ τοῦ «Πανταίνου», καὶ μετέπειτα ἐν τῇ Θεολογικῇ τοῦ Πανεπιστημίου Σχολῇ, καὶ νῦν ὡς Διευθυντῆς τῆς «Θεολογίας» καὶ τῆς «Ἐκκλησίας» καὶ πνευματικὸν τοῦ ποιμνίου Σου τέκνον ἐγενόμην καὶ εἶμαι ὁ ἐγγύτερος τῶν μαρτύρων τῶν ἐπιστημονικῶν Σου καμάτων δι' ὧν καὶ ἐν αὐτῇ εἶτι τῇ ἀκμῇ τῶν μάλλον ἐπιπλόκων ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας πρωθιεραρχικῶν μεριμνῶν Σου ἡ γραφὴς ἐξακολουθεῖ νὰ ὑπουργῇ εἰς τὰς ἀκατανικήτους ἐπιστημονικὰς Σου ἐφέσεις, ἡδὴ ἀπὸ πολλοῦ μεταβληθεῖσα εἰς ἕκτον δάκτυλον τῆς συγγραφικῆς Σου χειρὸς. Καθ' ἅπαν τὸ διάστημα τοῦτο τῶν τόσον γονίμων Σου πόνων ὑπὲρ τῆς θεολογικῆς ἐπιστήμης, ἴδρα δὲ ὑπὲρ τῆς ἱστορίας τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, οἱ πολυάριθμοι μαθηταὶ Σου καὶ πάντες οἱ φιλοῦντες τὴν ἐπιστήμην καὶ τιμώντες τὰ σκάμματα τοῦ πνεύματος Σὲ παρηκολούθουν μετὰ θαυμασμοῦ καὶ μετ' ἐγκαυχῆσεως, διό καὶ κληθέντες εἰς τὸ ἐπιστημονικὸν περὶ τὸ ὄνομά Σου συμπόσιον ἐσπούδασαν νὰ προσφέρωσι τὰ «Ἐναίσιμα δῶρα» ταῦτα πρὸς τὸν κατ' ἐξοχὴν ἐπιβλεπτόν ἐν τῇ θεολογικῇ ἐπιστήμῃ πρωθιεράρχην, ὡς τὸ μάλλον ἀρμόζον μνημεῖον εἰς τὸν ἐπίβλητον τοῦτον τῆς ἀδολείπτου ἐπιστημονικῆς δημιουργίας σταθμῶν.

Ἐν ταῖς σελίσαι τοῦ τόμου τοῦτου συνωστίζονται παρ' ἀλλήλους πατριάρχαι καὶ πρωθιεράρχαι Ἐκκλησιῶν καὶ ἱεράρχαι καὶ καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἄλλοι τῶν τε ἱερῶν καὶ τῶν θύραθεν γραμ-

μάτων εὐδοκιμώτατοι σκαπανεῖς, θεολόγοι καὶ φιλόσοφοι καὶ παιδαγωγικοὶ καὶ φιλόλογοι καὶ ἱστοριοδίφαι καὶ μαθηματικοὶ καὶ ἀρχαιολόγοι καὶ μουσικοὶ καὶ πολιτεύται, γέροντες καὶ ἄνδρες καὶ νεαροί, πάντες ἐνδελεχθεῖς τῶν Μουσῶν θεράποντες καὶ τῆς Σῆς Μακαριότητος φίλοι. Τούτων πλείστοι τυγχάνουσι παλαιοὶ Σου, Μακαριώτατε, μαθηταί, βλαστήματα προσφιλή τῆς Σῆς πνευματικῆς φυτουργίας, ἀνθ' ἧς ἀπὸ θρόνων νῦν πατριαρχικῶν καὶ ἀπὸ ἐδρῶν πανεπιστημιακῶν μετ' ἀγαλλιάσεως σήμερον Σὲ προσαγαρεύουσι τὸν προσφιλή των Διδάσκαλον ὡς Μακαριώτατον πολυχεύμονα συγγραφέα, ἀπὸ τοῦ θρόνου τοῦ ἀεροπαγίτου Διονυσίου καθάγιαζοντα διὰ τῆς ἐπιστημονικῆς Σου πρωθιεραρχικῆς γραφίδος τὰ ἑλληνικὰ θεολογικὰ σπουδάσματα.

Εἰς τούτων καὶ ἐμπρόσωπος πάντων προσάγω Σοὶ σήμερον ἐπ' αὐτοῖς δὴ τοῖς Σοῖς ὀνομασθηρίοις τὰ κοινὰ πάντων Ἐναίσιμα, εἰς τιμὴν τῆς μεγάλης Σου ἐπιστημονικῆς δράσεως ἐπὶ τῇ τριακοστῇ πέμπτῃ ἐπετηρίδι αὐτῆς.

Ἀκολουθῶς προσεφώνησεν τὴν Α. Μ. ἐπὶ τῇ διπλῇ ἐορτῇ ὁ Σεβ. Γόρτυνος κ. Πολύκαρπος ἐκ μέρους τῆς Ἱεραρχίας, ὡς ἑξῆς:

Μακαριώτατε,

Πέντε καὶ τριάκοντα ἔτη συμπληρώθησαν ἀφ' οὗ χρόνου ἡ Ὑμ. Μακαριότης ἀνέλαβε τὸ πρῶτον τὴν διδασκαλικὴν καὶ ἐπιστημονικὴν ἐργασίαν ἐν τῇ μεγάλωνύμφῳ Θεολογικῇ Σχολῇ τοῦ Σταυροῦ ἐν Ἱεροσολύμοις. Ἡ Θεολογικὴ αὕτη Σχολή, ἰδρυθεῖσα ἐπὶ τοῦ πατριάρχου Κυρίλλου Β' ἐνεργείαις τοῦ ἐξόχου καὶ πολυμαθοῦς κληρικοῦ, τοῦ Διονυσίου Κλεόπα, ἀνῆλθεν εἰς ὕψος ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς σχολαρχίας Ὑμῶν διότι ἔδωκε νέαν ὄψιν εἰς ἐπιστημονικὰς μελέτας καὶ ἐργασίας ἐν Ἱεροσολύμοις καὶ δὴ καὶ μάλιστα εἰς μελέτην τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τοῦ πατριαρχείου τῶν Ἱεροσολύμων, τὸ ὅποιον πολεμεῖται ὑπὸ διαφόρων θρησκευτικῶν προπαγανδῶν διαστρεφουσῶν καὶ αὐτὴν τὴν ἐπιστήμην ὑπὲρ τῶν ἰδίων σκοπῶν. Διεστρέφετο φεῦ! αὐτὴ ἡ Ἱστορία καὶ ἠγνοοῦντο οἱ γενναῖοι καὶ ἀπαράμιλλοι ἀγῶνες τοῦ ὀρθοδόξου ἑλληνικοῦ κλήρου ὑπὲρ τῆς καθόλου ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ ἰδία τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους. Αἱ σοφαὶ καὶ ἐπιστημονικαὶ Σου μελέται διέλυσαν πλάνας ἀνέπτυξαν ἀληθείας ἐδικαίωσαν τὰ ἑλληνικὰ πατριαρχεῖα τὰ ὅποια ἦσαν, καὶ ἐν μέσῳ ἀπεριγράπτων διωγμῶν, ἐστία ἐκκλησιαστικῆς καὶ ἑλληνικῆς μορφώσεως καὶ ὠφελείας. Τὸ ἔργον «Ἡ Ἐκκλησία Ἱεροσολύμων κατὰ τοὺς τέσσαρας τελευταίους αἰῶνας», ἐκδοθὲν ἐν Ἀθήναις (1900) ὑπὸ τῆς ἐταιρείας τοῦ «Ἑλληνισμοῦ» εἶναι ὑπέροχον διότι ἀποδεικνύει πασιφανῶς τὴν ἀπ' ἀρχῆς ἀδιάκοπον συνέχειαν τῆς ἑλληνικότητος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἱεροσολύμων, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀπαράμιλλους ἀγῶνας τῆς Ἀγιοταφικῆς Ἀδελφότητος καὶ τῶν Πατριαρχῶν ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῶν Ἀγίων Τόπων ἐν οἷς περιεπάτησεν ὁ Κύριος καὶ ὠμλησέν ἑλληνιστὶ τὰς θέσας καὶ ζωογόνους ἀληθείας.

Ἡ ἐπιστημονικὴ ὑμῶν παντοία θεολογικὴ ἐργασία ἐν Ἱεροσολύμοις συνετέλεσε νὰ ἰδρυθῇ ἐν αὐτοῖς τὸ

ἴδιον μηνιαῖον περιοδικὸν «Νέα Σιών», τὸ ὅποιον διηύθυνεν ἡ Ὑ. Μακαριότης. Τὸ περιοδικὸν τοῦτο, ἀριστον κατὰ πάντα, ἡμιλλᾶτο πρὸς τ' ἀριστα τοιαῦτα τῆς Δύσεως· ἐδημοσιεύοντο δὲ μελέται θεολογικαὶ καὶ ἐπιστημονικαὶ αἵτινες προεκάλουν τὴν προσοχὴν τῶν σοφῶν τῆς Εὐρώπης. Τὸ περιοδικὸν τοῦτο, τὸ ὅποιον ἐξακολουθεῖ ἀκόμη ἐκδιδόμενον, ἐγένετο, ὡς εἶπεῖν, ὁ πνευματικὸς πατήρ καὶ ἄλλων παρομοίων ὡς τοῦ «Ἐκκλησιαστικοῦ Φάρου» ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐπὶ τοῦ πατριάρχου Φωτίου, τῆς «Καινῆς Διδαχῆς» καὶ τελευταῖον τῆς «Θεολογίας» ἐν Ἀθήναις. Καὶ δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι εἰργάσθητε μὲν καὶ ἀνεπτύξατε μελέτας ἐπιστημονικὰς εἰς ὄλους σχεδὸν τοὺς κλάδους τῆς Θεολογίας, ἀλλὰ κυρίως ἐν τῷ ἱστορικῷ· ἡ «Ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων», ἡ «Ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ἀμύπολλαι μελέται τῆς Ἱστορίας Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας καὶ Κύπρου ἀποδεικνύουσι μὲν τρανῶς τὴν πολυμάθειαν καὶ τὴν χαλκέντερον, ἀναδεικνύουσι δὲ τὴν Ὑ. Μακαριότητά τὸν πρῶταν τῶν θεολογικῶν γραμμάτων καὶ νέον, ὡς εἶπεῖν, πατέρα τῆς Ἱστορίας τῶν κατὰ Ἀνατολὰς ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν. Ἐν αὐταῖς ἐκδηλοῦται τὸ βαθύ ἐρευνητικὸν ἐπιστημονικὸν πνεῦμα, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἡ βαθεῖα θρησκευτικὴ πίστις καὶ συντηρητικότης, διότι αἱ ψυχραὶ καὶ ψευδοφιλελεύθεραι μελέται, μὴ στηριζόμεναι ἄλλως καὶ ἐπὶ ἐπιστημονικῶν ἀληθειῶν, προκαλοῦν ἴσως αἰσθησὶν τινα, ἀλλὰ δὲν ὠφελοῦν οὔτε τὴν ἐπιστήμην οὔτε τὴν Ἐκκλησίαν.

Ἀλλὰ καὶ ὅτε ἀνήλθετε ἐπαξίως ἐπὶ τοῦ θρόνου τῶν Διονυσίων, ἐν μέσῳ τῶν πολυασχόλων διοικητικῶν ἐργασιῶν ἐξακολουθεῖτε ἐργαζόμενοι ἐπιστημονικῶς ἐκδίδοντες τὸ τριμηνιαῖον περιοδικὸν «Θεολογία» καὶ δι' ἰδίων συγγραφῶν κοσμεῖτε τὴν νεωτέραν θεολογικὴν ἐπιστήμην. «Τὸ πρῶτερον τοῦ Πάπα» ἐπιστημονικῶς ἀπέδειξε τὴν ὀρθότητα τῶν ἀρχῶν τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ τὸ σαθρὸν τοῦ παπικοῦ πρῶτερου, ἐφ' οὗ κυρίως στηρίζεται ἡ παπικὴ Ἐκκλησίαν.

Ἀλλὰ τί πρῶτον, τί δεῦτερον ν' ἀναφέρω περὶ τῶν ἐπιστημονικῶν ἐργασιῶν τῆς Ὑ. Θεοτιμήτου Μακαριότητος αἵτινες ἀνέρχονται εἰς τετρακοσίας καὶ πλέον συγγραφᾶς καὶ μελέτας; Τὸ φωτεινὸν παράδειγμα, μοναδικὸν ἐν τῇ νεωτέρᾳ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος, ἠκλούθησαν οἱ μαθηταὶ καὶ θαυμασταὶ τῆς Ὑ. Μακαριότητος, «περὶ οἱ ἰχνεύοντες παρὰ λύδιον ἄβρα».

Ἡ Ἱεραρχία, ἧς φρονῶ ὅτι ἀπηχῶ τὴν γνώμην, εὐχεται τῇ Ὑ. Μακαριότητι ὑγίειαν καὶ μακροημέρευσιν· εὐχεται δὲ ὅπως ἐορτάσητε τὴν πεντηκονταετίαν τῆς ἐπιστημονικῆς δράσεως κοσμοῦντες τὴν Ἐπιστήμην διὰ νέων πολυτίμων συγγραφῶν καὶ τιμῶντες τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος. Ἡ ἀκαταπόνητος ὑμῶν ἐργασία ἔχει καὶ θὰ ἔχη πολλοὺς μιμητὰς καὶ οἱ νεώτεροι κληρικοὶ καὶ θεολόγοι, οἳ τε μαθηταὶ καὶ ἄλλοι, ἐμπνεόμενοι ἐκ τῶν συγγραφῶν καὶ τοῦ παραδείγματός ὑμῶν, θὰ ἐργασθοῦν πρὸς ἀνάδειξιν ἀληθοῦς ὀρθοδόξου ἐπιστήμης πρὸς ἣν θὰ στρέψουν τὴν προσοχὴν οἳ τε ὀρθόδοξοι τῶν ἄλλων

χωρῶν καὶ αὐτοὶ οἱ ἑτερόδοξοι, διότι ἡ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία εἶνε ἡ καθαρὰ καὶ ἀθλόωτος πηγὴ τῆς ἀμωμῆτου χριστιανικῆς ἀληθείας καὶ ζωῆς.

Γένειτο.

Ἡ Α. Μ. ἀπήντησεν εἰς ἓνα ἕκαστον εὐχαριστήσασα ἐν βαθυτάτῃ συγκινήσει.

Προσεφώνησαν ἀκολουθῶς τὴν Α. Μ. ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Ι. Μεσολωρᾶς, διὰ θεσμῶν ἐκφράσεων συγχαρεὶς τὴν Α. Μ. ἐπὶ τῷ διπλῷ ἐορτασμῷ, ὁ ἀντιπρόεδρος τοῦ «Ἰεροῦ Συνδέσμου» ἀρχιμ. Θεόκλητος Σφήνας ἐκ μέρους τοῦ ἐφημεριακοῦ κλήρου, ὁ Πρωτοσύγκελος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἀρχιμ. Ἰάκωβος Βαβανάτσος ἐκ μέρους τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ὁ ἀρχιμ. Κύριλλος Ψύλλας ἐκ μέρους τοῦ προσφυγικοῦ κλήρου, ὁ κ. Δημήτριος Χατζηπαναγιώτου ἐκ μέρους τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσικοῦ Συλλόγου «Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός» καὶ ἄλλοι.

Τὴν Α. Μ. ἐπεσικέφθησαν ἐπὶ συγχαρητήριος ἐκ προσώπου τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας ὁ ὑπασιστής αὐτοῦ κ. Ταρσοῦλης, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου κ. Ἐλ. Βενιζέλος, οἱ Πρόεδροι τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, οἱ Ὑπουργοὶ τῆς Παιδείας, τῶν Ἐσωτερικῶν, ὁ Πρύτανης τοῦ Πανεπιστημίου, πλεῖστοι ἀκαδημαϊκοί, καθηγηταί, πολιτευταὶ καὶ πλῆθος ἀπειρον εὐσεβῶν δι' ὅλης τῆς ἡμέρας.

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΙΣ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΙΝΕΣ ΟΙ ΝΟΜΙΜΟΙ ΕΝΟΡΙΑΚΟΙ ΕΚΛΟΓΕΙΣ

Ὁ Νομικὸς Σύμβουλος πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον
Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων

Ἄριθ. Πρωτ. 335.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Σεπτεμβρίου 1930

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 52005 ἑ. ἑ. ὑμετέρου ἐγγράφου καὶ τοῦ ἐν τούτῳ ἐρωτήματος, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσω τὴν γνώμην μου.

Ἐκ τῆς διατάξεως τοῦ ἀρθρου 12 τοῦ Νόμου 5148 (1931), καθ' ἣν ἐνορίζεται εἶναι οἱ ἐν τῇ ἐνορίᾳ κατοικοῦντες ὀρθόδοξοι χριστιανοί, ἐκλογεῖς εἶναι ἐν αὐτῇ οἱ ἄρρενες οἱ ἔχοντες συμπληρωμένον τὸ 21ον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῶν, οἱ περιλαμβανόμενοι κατὰ τὸ ἀρθρον 41 τοῦ ἀπὸ 17)28 Δ)βρίου 1923 Ν. Διατάγματος εἰς τοὺς καταλόγους τῶν ὑποχρεωτικῶν εἰσφορῶν καὶ ἔχοντες ἤδη ἐκπληρώσει τὰς εἰς τὸν Νάον ὑποχρεωτικὰς εἰσφοράς των, προσάγοντες δὲ κατὰ τὴν ἐκλογὴν τὸ σχετικὸν διπλότυπον πληρωμῆς, σαφῶς καὶ ἀνεκδοκίμως προκύπτει ὅτι διὰ νὰ γίνωσι δεκτοὶ οἱ ἐκλογεῖς εἰς τὴν ψηφοφορίαν πρὸς ἀνάδειξιν τῶν ἐνοριακῶν ἐπιτροπῶν δεόν ἀπαραιτήτως νὰ προσάγωσι διπλότυπον πληρωμῆς ἀπασῶν τῶν εἰς τὸν Νάον ὑποχρεωτικῶν εἰσφορῶν των.

Ὁ Νομικὸς Σύμβουλος
ΑΔΙΚΟΥΛΗΣ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Κοινωνικὴ ἀντίληψις.

Πολὺς λόγος γίνεται ἐν τῷ ἡμερησίῳ τύπῳ περὶ τῆς ἀνάγκης ὅπως ληφθῇ μέριμνα τονώσεως τῆς κοινωνικῆς ἀντιλήψεως καὶ ὀργανώσεως αὐτῆς ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐκκλήσεως τῶν περὶ τὸ Πατριωτικὸν Ἰδρυμα εἰδικῶς καθωσιωθέντων εἰς τὴν περὶ τοῦ παιδιοῦ φροντίδα. Πράγματι, καίτοι δὲν δύναται νὰ λεχθῇ ὅτι δὲν ἀσκεῖται παρ' ἡμῶν ἡ φιλανθρωπία, ἐν τούτοις αἱ μεταπολεμικαὶ συνθήκαι, μάλιστα δὲ ἡ περὶ τοὺς ἐσχάτους τούτους καιροὺς ἐπίτασις τῆς οικονομικῆς κρίσεως καὶ παρ' ἡμῶν οὐ μόνον ἐπιβάλλουσι τὴν μείζονα αὐτῆς ἔντασιν, ἀλλὰ, ὅπως καὶ τὸ σπουδαιότερον, τὴν συστηματικὴν αὐτῆς ὀργάνωσιν κατὰ τρόπον τελεσφορώτερον θεραπεύοντα τὴν κοινωνικὴν στενοχωρίαν. Ὅσοι πλούσιοι καὶ εὐποροὶ ἀνάγκη νὰ κατανοήσωσιν ὅτι, ὄντες ἀπλοὶ οἰκονόμοι τῶν ἐν ταῖς χερσὶ των ὑλικῶν ἀγαθῶν, δεόν νὰ μὴ παραμένωσιν ἀσυγκίνητοι πρὸς τὴν περὶ αὐτοὺς ἀνέχειαν. Ζῶμεν εἰς ἐποχὴν πρωτοφανοῦς παγκοσμίου δυσφορίας, πᾶσα δὲ προσπάθεια πρὸς κταπραῦσιν τῆς ἀγωνίας τῶν δυστυχῶν ἀποτελεῖ σήμερον αὐτόχρημα στοιχειῶδες μέτρον προληπτικὸν ἐνδεχομένων ἀνωμαλιῶν, μοιραίως βλαπτικῶν αὐτῶν τῶν πλουσίων. Ἡ ἀρετὴ λοιπὸν τῆς φιλανθρωπίας σήμερον ἀποτελεῖ αὐτὸ τοῦτο ἀμυντικὸν τῆς κοινωνικῆς τάξεως.

Ἐκκλησιαστικά.

Ἡ Α. Π. ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας ἐν τῇ προσφνήσει πρὸς τὴν περὶ αὐτὸν ἱ. σύνοδον κατὰ τὴν ἐναρξιν τῶν χειμερινῶν αὐτῆς ἐργασιῶν εἰς μὲν τὴν Ἐκκλησίαν Κύπρου τὸν λόγον ἀναφέρων εἶπεν ὅτι αὕτη ἀπὸ δεκαπενθήμερου διατελεῖ ἐμπερίστατος, δύο μὲν τῶν τριῶν αὐτῆς μητροπολιτῶν ἀπομακρυνθέντων διὰ χειρὸς τῆς ἐξουσίας ἀπὸ τῶν ποιμνίων αὐτῶν, τοῦ δευτέρου Μακαριωτάτου Προέδρου αὐτῆς, ἐμμερίμνου ὄντος ἐπὶ τῇ δημιουργηθείσῃ καταστάσει, ἔχοντος ἀνάγκη τῶν προσευχῶν ἡμῶν πρὸς καθοδήγησιν τοῦ σκάφους τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τοῦ σάλου εἰς λιμένα εὐδίου. Περὶ δὲ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὸν λόγον εἶτα ποιούμενος ἐσημαίωσεν ὅτι αὕτη διερχομένη περίοδον ἀναδιοργανώσεως ἐπετέλεσε προσφάτως γενναῖα βήματα εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀνασυντάξεως αὐτῆς, τοῦτο δὲ ἐξαρκητήρῃ ὡς ἰδιαιτέρως εὐχάριστον «διότι τὸ ποιμνιον ἡμῶν ἐξ Ἑλλάδος τὸ πλεῖστον προερχόμενον εἶνε φυσικὸν νὰ θέλῃ νὰ κυβερνᾷται καὶ ὑπὸ τὴν Ἐκκλησίαν Ἀλεξανδρείας διὰ διατάξεων καὶ κανονισμῶν μὴ ἀπεχόντων τῶν ἐν τῇ γενετείᾳ ἐφαρμοζομένων». Ἰδιαιτέρως δ' ὁ Πα-

τριάρχης ἐξῆρε τὴν διάταξιν τοῦ Καταστατικοῦ τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας, καθ' ἣν τὸν Πρόεδρον τῆς Ἐκκλησίας θὰ ἐκλέγῃ τοῦ λοιποῦ μόνη ἡ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας ὅπως ἀκριβῶς ὀρίζεται ὑπὸ τῶν ἱσθῶν κανόνων τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων καὶ ὅπως εἶναι δίκαιον νὰ γίνεται εἰς πάσας τὰς Ἐκκλησίας.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος συνήλθεν εἰς δύο τακτικὰ συνεδρία κατὰ τὴν λήξαν ἐβδομάδα.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῆς Ἑσωτερικῆς Ἱεραποστολῆς ὑπέβαλε τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ τὴν ἐκθεσὶν αὐτῆς μετὰ σχεδίου νόμου.

Τὴν παρελθούσαν Πέμπτην ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας παρέστηκε πρόγευμα εἰς τὴν Ἱεράν Σύνοδον καὶ τοὺς παρεπιδημούντας ἐν Ἀθήναις Ἱεράρχας.

Ἀπενεμήθη χάρις εἰς τὸν Ἀρχιμ. Γερβάσιον Παρρασκευόπουλον διὰ Π. Διατάγματος τῆ 11 Ὀκτωβρίου ἐν. ἔ. ἐκδοθέντος καὶ τῇ 20 τοῦ αὐτοῦ καταχωροθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμ. 140 φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀρθ. 114 ἐν. ἔ. συνοδικῆς ἀποφάσεως.

Ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἴδρυσεν τὰ πρῶτα Κατηχητικὰ Σχολεῖα θηλέων, δύο ἐν Ἀθήναις καὶ δύο ἐν Πειραιεῖ, ἀριθμοῦντα νῦν περὶ τὰς 350 μαθητριάς. Ὄρισε δὲ δι' ἕκαστον Σχολεῖον εἰδικὴν Ἐφορείαν ἐκ τριῶν Κυριῶν ὑπὸ τὴν προεδρείαν ἑνὸς τῶν ἐφημερίων, πρὸς ἐπίσχυσιν τῶν Διδασκαλικῶν Κατηχητῶν καὶ πρὸς βοήθειαν τῶν ἀπόρων μαθητριῶν. Ἡ γενικὴ ἐποπτεία ἐπὶ τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων τούτων ἀνετέθη εἰς τὸν Μ. Ἀρχιδιάκονον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Σχετικῶς μὲ τὰ τηλεγραφούμενα ἐκ Πάρου εἰς τὰς ἐφημερίδας περὶ δῆθεν ἀυθαιρέτου κλεισίματος τοῦ ἱεροῦ ναοῦ Ἐκατονταπυλιανῆς ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Παροναξίας ἐδημοσίευσεν ἐν ἐφημερίδῃ τῆς πρωτευούσης ὅτι ἡ ἀργία τοῦ ναοῦ δὲν ὀφείλεται εἰς ἄλλο τι εἰμὴ εἰς τὸ ὅτι ἡ διαχειριστικὴ Ἐπιτροπὴ τούτου ὑπεισερχομένη εἰς ἀλλότρια δικαιώματα καὶ δικαιοδοσίας ἀντικατέστησε χειροθετημένον καὶ διωρισμένον ὑπὸ τοῦ οικείου Ἀρχιερέως ψάλτην τοῦ ναοῦ δι' ἄλλου μὴ ἔχοντος τὴν παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Ἀρχιερέως ἀδειαν τοῦ ψάλλειν. Ὁ Ἀρχιερεὺς πρὸ τῆς τοιαύτης παραβάσεως τῶν ἱερῶν κανονικῶν διατάξεων καὶ τῶν διαταγῶν τῆς ἀνωτάτης ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς, τῆς ἱερᾶς συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, ἠναγκάσθη, μέχρις ὅτου ἀποκατασταθῇ ἡ κανονικὴ τάξις ἐν τῷ ναῷ παρὰ τῶν διασαλευσάντων αὐτήν, νὰ μὴ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀντικανονικὴν λειτουργίαν τοῦ ναοῦ ἀναφερθεὶς διὰ τὰ περαιτέρω εἰς τὴν Ἱεράν Σύνοδον, συμφώνως πρὸς ῥητὴν αὐτῆς ἀπόφασιν καὶ ἐγκύκλιον. Αἱ ὑπερβασιαὶ τῆς διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς δὲν περιωρίσθησαν εἰς τὴν ἀνωτέρω μόνον ἐνέργειαν, ἀλλ' ἐπέξετάθησαν καὶ ἐπὶ τοῦ δικαιώματος τοῦ ἀρχιερέως νὰ κανονίξῃ τὴν τέλειαν τῶν ἐκκλησιαστικῶν αὐτοῦ ἀκολουθιῶν, ἀντικα-

ταστησάσης τὸ ὄρολόγιον πρόγραμμα τοῦ ἀρχιερέως δι' ἰδικοῦ τῆς τοιούτου, ἐπιπροσθέτως δὲ οἱ λαϊκοὶ ἐπίτροποι καλοῦν εἰς ἀπολογία τὸν ἐφημέριον, ὀρίζουν καὶ ἐπιβάλλουν ποινὰς κ.λ.π. ἀνατρέποντες οὕτω πᾶσαν κανονικὴν καὶ ἔννομον ἐκκλησιαστικὴν τάξιν.

Ὁ ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐφημερεύσας ὡς διάκονος ἐν τῷ ἰ. ναῷ ἁγ. Κωνσταντίνου (Κολωνοῦ) καὶ ἐπωφελέστατα ἐργασθεὶς ὡς ἱεροκλήρυξ καὶ Δάσκαλος Κατηχητικοῦ Σχολεῖου Γεώργιος Φώτας, ἀδελφὸς τῆς ἱερᾶς μονῆς Αἰγίνης, χειροτανηθεὶς ὑπὸ τοῦ Μ. Ἀρχιεπισκόπου εἰς Πρεσβύτερον, διαρίσθη παιδαγωγὸς καὶ Ἐφημέριος τοῦ ἐν Βυυλιαγμένη Ἐκκλησιαστικοῦ Ὁρφανοτροφείου.

Κατηρίσθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας καὶ διεβιβάσθη πρὸς τὸ γενικὸν λογιστήριον πρὸς ἐγκρίσιν νομοσχέδιον περὶ μονοπωλήσεως τοῦ ἐκ παραφίνης καὶ ἄλλων κηρωδῶν οὐσιῶν παραγομένου κηροῦ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου ἀσφαλίσεως τῶν κληρικῶν καὶ τοῦ Ὁργανισμοῦ διοικήσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας ἀπὸ τῆς 1ης προσεχοῦς Ἀπριλίου. Τῆς μονοπωλήσεως ἐξαιρεῖται ὁ ἐκ τῶν μελῶσων παραγόμενος κηρος. Τὸ νομοσχέδιον προβλέπει τὴν ἴδρυσιν ἑνωμένου ἑταιρείας, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ μετᾶσχουν αἱ ὑπάρχουσαι σήμερον βιομηχαναὶ κηροῦ, καταθέτουσαι σχετικὴν δῆλωσιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκουμίας μέχρι τῆς 31 Μαρτίου τοῦ προσεχοῦς ἔτους. Αἱ βιομηχαναὶ, αἱ ὁποῖαι θὰ παραλείψουν τὴν ὑποβολὴν τῆς ὡς ἀνω δηλώσεως, οὐδεμιᾶς θὰ δικαιούνται ἀποζημιώσεως. Ἡ συσταθσομένη ἑταιρεία θὰ ἔχῃ ρευστὸν ἰδρυτικὸν κεφάλαιον 10 τοῦλάχιστον εκατομμυρίων δραχμῶν καὶ τὰς βιομηχανικὰς τῆς ἐγκαταστάσεις. Τὰ κεφάλαια θὰ καταβληθοῦν ὑπὸ τῶν μετόχων ἀναλόγως τῆς δυναμικότητος ἐκάστου αὐτῶν. Ὁ κῆρος τὸν ὁποῖον θὰ πωλῇ πρέπει νὰ εἶνε ὠριμένης καθαρότητος καὶ νὰ ἔχῃ ἐπίσης ὠρισμένον βαθμὸν τήξεως. Ἐκ τῶν λειτουργούντων σήμερον ἐργαστασιῶν θὰ λειτουργήσουν μόνον τρία, διὰ νὰ εἶνε δυνατὴ ἡ ἀρτία συμπλήρωσις των. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν τιμὴν τοῦ κηροῦ, κατὰ τὴν σχετικὴν διάταξιν τοῦ νομοσχεδίου αὕτη θὰ κανονίζεται ἐκάστοτε ὑπὸ ἐπιτροπῆς, θὰ προστίθεται δὲ ἐπ' αὐτῆς ποσοστὸν 8 δραχμῶν, ὅπερ θὰ διατίθεται κατὰ τὸ ἡμισίον ὑπὲρ τοῦ ταμείου ἀσφαλίσεως κληρικῶν καὶ τοῦ Ὁργανισμοῦ διοικήσεως ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας.

Διὰ Διαταγμάτων συγχωρεῦνται αἱ ἐξῆς μοναὶ: α') ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ Ἀθηνῶν, ἡ ἰ. μονὴ Φανερωμένης (Σαλαμίνας) εἰς τὴν ἰ. μονὴν Χρυσολοοντίσης (Αἰγίνης) καὶ ἡ ἰ. μονὴ τῶν Κλειστῶν εἰς τὴν ἰ. μονὴν Πεντέλης. β') ἐν τῇ ἰ. μητροπόλει Βεροῖας καὶ Ναούσης ἡ ἰ. Μονὴ τοῦ Τιμίου Προδρόμου Βεροῖας. γ') ἐν τῇ ἰ. μητροπόλει Μεσσηνίας, ἡ ἰ. μονὴ «Βελαμιδιάς» εἰς τὴν ἰ. μονὴν «Δημιόβης» καὶ ἡ ἰ. μονὴ «Γαρδικίου» εἰς τὴν ἰ. μονὴν «Βουλκάνου» δ') ἐν τῇ ἰ. μητροπόλει Κίτρους, ἡ ἰ. Μονὴ τῆς Παναγίας «Μακρυραχῆς» εἰς τὴν ἡ. μονὴν τοῦ ἁγίου Διονυσίου. ε') ἐν τῇ ἰ. μητροπόλει Κορινθίας, ἡ ἰ. μονὴ Δελχόβης εἰς τὴν τοῦ Βράχου (διατηρουμένων τῶν μονῶν Φανερωμένης, Στεφανίου, Φνεοῦ καὶ Προφήτου Ἡλιοῦ). ς') ἐν τῇ

ἰ. μητροπόλει Φλωρίνης. αἱ ἰ. μοναὶ τοῦ ἁγίου Ἀχιλλίου, τῶν Ταξιάρχων καὶ τοῦ ἁγίου Χαράλαμπος εἰς τὴν ἰ. μονὴν τῆς Κλαδορράχης. ζ'.) ἐν τῇ ἰ. μητροπόλει Φθιώτιδος, ἡ ἰ. μονὴ Ὁμβριανῆς «ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος» εἰς τὴν ἰ. μονὴν Ἀντιώτιδος «ἡ Γέννησις τῆς Θεοτόκου». η'.) ἐν τῇ ἰ. μητροπόλει Πατρῶν, ἡ ἰ. μονὴ «Ἐλεούσης» εἰς τὴν ἰ. μονὴν «Γηροκομείου», καὶ ἡ ἰ. μονὴ «Μαρτίτης» εἰς τὴν ἰ. μονὴν «Χρυσοποδαριωτίσσης», καὶ θ'.) ἐν τῇ ἰ. μητροπόλει Γορτυνῶς καὶ Μεγαλοπόλεως, ἡ ἰ. μονὴ «Μπούρας» εἰς τὴν ἰ. μονὴν τοῦ Τιμίου Προδρόμου.

— Ὡσαύτως διὰ διαταγμάτων ιδρύονται οἱ ἑξῆς ἑνορ. ναοί: α'.) ἐν τῇ ἰ. μητροπόλει Ὑδρας καὶ Σπετσῶν, ιδρύεται ἑνορία ἐν τῷ συνοικισμῷ Καμινίων με ἑνοριακὸν ναὸν τὸν τοῦ Τιμίου Προδρόμου. β'.) ἐν τῇ ἰ. μητροπόλει Φωκίδας, τὸ χωρίον Τριβιδι τῆς Κοινότητος Κλήματος ἀποσπώμενον τῆς ἑνορίας τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου τοῦ χωρίου Βελοῦχοβον ἀποτελεῖ ἰδίαν ἑνορίαν με ἑνοριακὸν ναὸν τὸν τοῦ ἁγίου Νικολάου. γ'.) ἐν τῇ ἰ. μητροπόλει Ἀργολίδος, ιδρύεται ἑνορία ἐν Νεῖα Κίω με ἑνοριακὸν ναὸν τὸν τῆς ἁγίας Εἰρήνης. δ'.) ἐν τῇ ἰ. Μητροπόλει Μαντινείας καὶ Κυνοῦρίας, ὁ ἐν τῇ θέσει Μηλιά τῆς περιφέρειας Νεοτάνης συνοικισμὸς ἀποτελεῖ ἰδίαν ἑνορίαν με ἑνοριακὸν ναὸν τὸν τοῦ ἁγίου Νικολάου. ε'.) ἐν τῇ ἰ. μητροπόλει Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας ὁ συνοικισμὸς Φραγκουλεῶν τῆς Κοινότητος Ζευγαρακίου τ. δ. Ὠλενείας ἀποσπώμενος τῆς ἑνορίας ἁγίου Δημητρίου Ζευγαρακίου ἀποτελεῖ ἰδίαν ἑνορίαν με ἑνορ. ναὸν τὸν τοῦ ἁγίου Γεωργίου. ς'.) ἐν τῇ ἰ. μητροπόλει Πέλλης συνιστᾶται δευτέρα ἑνορία ἐν Γουμνίτση με ἑνορ. ναὸν τὸν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. ζ'.) ἐν τῇ ἰ. μητροπόλει Πατρῶν συνιστᾶται ἑνορία ἐν τῷ συνοικισμῷ «Ἀρόνης» (Χαλίλι) Πατρῶν με ἑνορ. ναὸν τὸν τοῦ ἁγ. Κωνσταντίνου. η'.) ἐν τῇ ἰ. μητροπόλει Μαντινείας καὶ Κυνοῦρίας ὁ συνοικισμὸς Χούνη τῆς Κοινότητος Κουνοῦπιάς, ἀποσπώμενος τῆς ἑνορίας Πελετῶν, ἀποτελεῖ ἰδίαν ἑνορίαν με ἑνορ. ναὸν τὸν τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος, καὶ θ'.) ἐν τῇ ἰ. μητροπόλει Καστορίας συνιστῶνται καὶ ἀναγνωρίζονται 106 ἐν ὅλῳ ἑνορίαί.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ἡ Α. Π. ἀπήντησε γράμμα πρὸς τὸν πρωθιεράρχην τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας δι' οὗ παρακαλεῖ τὴν Α. Σ. ὅπως οἰκειοποιηθῇ τὴν Κυπριακὴν ὑπόθεσιν «ἥτις ἔχει ἤδη αὐξηθῆ εἰς πανελλήμιον ἀγωνίαν» συνηγοροῦσα ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς δικαιοσύνης, ἣν ἐπικαλοῦνται οἱ Κύπριοι, ἀφοῦ ἡ Α. Σ. ἀπὸ τῆς ὑψηλῆς ἑδρας ἀφ' ἧς ὁμιλεῖ πρὸς τὸν ἀγγλικὸν λαὸν καὶ τὸν κόσμον ὅλον καὶ ἐντὸς τῆς Βουλῆς τῶν λόρδων καὶ ἐκτὸς αὐτῆς πάντοτε ἀφίνει φωνὴν ὑπὲρ τῶν δύο τούτων ἀρχῶν.

— Ἀπεφασίσθη συνοδικῶς ὅπως κατὰ τὴν 21 ἰσταμένου μηνὸς ἑορτασθῇ διὰ πανηγυρικῆς πατριαρχικῆς καὶ συνοδικῆς λειτουργίας ἡ 1500ῃ ἐπέτειος τῆς ἐν Ἐφέσῳ ἁγίας Οἰκουμ. Συνόδου εἰς τιμὴν τῶν συνεδριασάντων ἁγίων Πατέρων καὶ εἰδικώτερον τοῦ προέδρου αὐτῆς ἁγ. Κυρίλλου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας.

— Ψήφων κανονικῶν γενομένων πρὸς πλήρωσιν τῆς

ἀπὸ πολλοῦ χηρευούσης ἑδρας τῆς ἐπαρχίας Νουβίας ἐξελέγη παμψηφεί ὁ ἀρχιμ. Ἀραένιος, ἡγούμενος τῆς ἐν παλαιῷ Καίρω μονῆς τοῦ ἁγ. Γεωργίου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ

Ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου ἀπέλυσε πρὸς τὸν λαὸν ἐπὶ τοῖς τελευταίοις γεγονόσι παραινετικὴν ἐγκύκλιον, δι' ἧς ἐκφράζων τὴν θλίψιν του ἐπ' αὐτοῖς συνιστᾷ τὴν διεκδίκησιν τῶν ἐθνικῶν τοῦ κυπριακοῦ λαοῦ δικαίων διὰ μέτρων ἀποτελεσματικῶν μὲν, ἀλλὰ μὴ ἐξερχομένων τῶν νενομισμένων ἐν τοῖς τοιοῦτοις ὄριων» ἐφ' ὅσον μάλιστα τοιαύτη τυγχάνει καὶ ἡ γνώμη τοῦ Ἑλληνοσ. πρωθυπουργοῦ τοῦ ἡ γνώμη πάντως βαρύνει ὑπὲρ πάσαν ἄλλην». Ἐπ' ἴσης ἡ Α. Μ. συνέστησεν ὅπως, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν συνεπειῶν τῶν γεγονότων τεθεισῶν ἐν ἰσχυρῇ αὐστηρῶν διατάξεων καθ' ἃς πᾶσα παράβασις καὶ παρακοῆ αὐτῶν συνεπάγεται καὶ αὐτὸν τὸν θάνατον, παύσωσιν αἱ καταστροφαὶ δημοσίας περιουσίας καὶ ἀποφεύγωνται αἱ συγκρούσεις πρὸς τοὺς ἐντεταλμένους τὴν τήρησιν τῆς τάξεως ἀστυνομικοῦς καὶ στρατιώτας.

— Ὁ «Ἀπ. Βαρνάβας» ἀναγράφει ὅτι ἔνεκεν τῆς συλλήψεως τῶν πανιερ. μητροπολιτῶν Κιτίου καὶ Κυρρηΐας ἡ Α. Μ. διώρισε τοποτηρητὰς διὰ μὲν τὴν μητροπόλιν τοῦ πρώτου τὸν ἀρχιμ. Μακάριον Μαχαιριώτην, διὰ δὲ τὴν δευτέραν τὸν ἀρχιμ. Ἰάκωβον Ἀρνοπουλον.

— Ἡ Α. Μ., κατὰ τὴν ἐκρηξιν τῶν τελευταίων γεγονότων τῆς Κύπρου εὐρισκομένη ἐν ποιμαντορικῇ περιοδείᾳ, διακοψασα αὐτὴν ἐπανήλθεν εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν.

— Αἱ νεώτεροι ἐκ Κύπρου εἰδήσεις φέρουσι μεταξὺ τῶν ἀπελαθέντων καὶ τὸν ἀρχιμανδρίτην Διονύσιον Κυκκώτην, ὡς ὀρκίσαντα εἰς τὸν τίμιον σταυρὸν τοὺς διαδηλωτὰς τῆς Δευκωσίας, πρὸς τούτοις δ' ὅτι ἀγγλοὶ πεζοναῦται ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν ζαπτιέ διώκοντες χωρικοὺς τοῦ χωρίου Τριμίλιων καταφυγοντας εἰς τὸν ναὸν εἰσήλασαν εἰς αὐτὸν, ἀνέτρεψαν καὶ συνέτριψαν τὸν ἐπισκοπικὸν θρόνον καὶ ἐλεήλησαν τὰ ἱερά σκεύη, ἅτινα ἐκράτησαν ἀπέναντι τῆς πρὸς τὸν κυβερνητικὴν ἀποζημιώσεως.

— Ἐκ νεώτερων τηλεγραφημάτων ἐγνώσθη ὅτι οἱ ἐξόριστοι ἱεράρχαι διελθόντες διὰ Γιβραλτάρ κατηνύθησαν εἰς Ἀγγλίαν, ὃ δὲ μητροπολίτης Πάφου Λεόντιος, ἐπιστρέφων ἐξ Ἀγγλίας, ἐνθα μετέσχε τῶν λονδινέων ἐργασιῶν τῆς δογματικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ἐνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν ὀρθοδόξου καὶ ἀγγλικανικῆς, ἐκωλύθη ὑπὸ τῶν ἀρχῶν τῆς νήσου ν' ἀποβιβασθῇ εἰς Λεμεσό, ὁπόθεν θα μετέβαιεν εἰς τὴν ἑδραν τῆς ἐπαρχίας του.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΙΕΡΕΩΝ

Ἱ. Μητροπόλις Βερροίας καὶ Ναιούσης.

Προσκαλοῦμεν τοὺς βουλευμένους καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου 5148 ὀριζόμενα προσόντα, ἵνα ὑποβάλωσιν ἐντὸς δεμήνου εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Μητροπόλεως ἡμῶν τὰ ἔγγραφα των, προκειμένου νὰ προκηρῶσιν ἀνάδειξιν ὑποψηφίων ἱερέων διὰ τὰς κενὰς ἑνορίας 1) Καστανιάς, 2) Ν. Προδρόμου, 3) Νεοχωρίου, Τριλοφίας καὶ Καλυβίων Ἀλαμπόρου, 4) Σάδενας καὶ Γεράκης. † Ὁ Βερροίας καὶ Ναιούσης Πολύκαρπος.

Γραφ. «Φοινίκου» ὁδὸς Στᾶσιου 44, Ἀθήναι